

SVEA HOVRÄTT
Mark- och miljööverdomstolen
060202

PROTOKOLL
2019-04-03,
2019-04-15 och
2019-06-19
Föredragning i
Stockholm

Aktbilaga 44
Mål nr M 11289-18

RÄTTEN

Hovrättsrådet Fredrik Ludwigs, tekniska rådet Mikael Schultz och tf. hovrättsassessorn Lina Lundgren, referent

FÖREDRAGANDE OCH PROTOKOLLFÖRARE

Föredraganden Ulrika Agerskans

PARTER

Sökande

1. M C
2. W L
3. B N
4. S-W N
5. H-I O
6. M S
7. M S
8. S-E T

Ombud för 1–8: Advokaten P M

Motpart

1. Energimarknadsinspektionen
2. Taggen Vindpark Elnät AB, 556701-3981

Ombud för 2: Jur.kand. S S

SAKEN

Klagan över domvilla m.m.

TIDIGARE AVGÖRANDE

Nacka tingsrätts, mark- och miljödomstolen, dom 2018-03-27 i mål nr M 5895-17
Energimarknadsinspektionens beslut 2017-09-21 i ärende nr 2008-105321

Dok.Id 1489545

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 2290 103 17 Stockholm	Birger Jarls Torg 16	08-561 670 00 08-561 675 50	08-561 675 59	måndag – fredag 09:00–16:30
		E-post: svea.hovratt@dom.se www.svea.se		

Målet föredras varvid följande antecknas.

Bakgrund

Energimarknadsinspektionen beslutade den 21 september 2017 att meddela Taggen Vindpark Elnät AB nätkoncession för linje för två nya sjö- och markkablar från vindkraftsanläggning i Hanöbukten till Åhus Västra i Kristianstads kommun. Sedan en vägförening och en fastighetsägare överklagat beslutet avslag mark- och miljödomstolen överklagandena.

Yrkanden m.m.

W L, M C, B N, S-W N, H-I O, M S, M S och **S-E T** (W L m.fl.) har klagat över domvilla. De har i första hand yrkat att Mark- och miljööverdomstolen ska undanröja mark- och miljödomstolens dom och Energimarknadsinspektionens beslut samt avvisa Taggen Vindpark Elnät AB:s talan. I andra hand har de yrkat att Mark- och miljööverdomstolen ska undanröja mark- och miljödomstolens dom och Energimarknadsinspektionens beslut samt återförvisa ärendet till Energimarknadsinspektionen för ny behandling.

Taggen Vindpark Elnät AB (Taggen) och **Energimarknadsinspektionen** har motsatt sig bifall till klagan över domvilla.

Mark- och miljööverdomstolen har på begäran av W L m.fl. den 28 december 2018 beslutat att Energimarknadsinspektionens beslut den 21 september 2017 tills vidare inte får verkställas.

Grunderna för ansökan m.m.

W L m.fl. har anfört i huvudsak följande:

De har ålfisketillstånd och äger eller arrenderar ålfiskefastigheter (åldrätter) i Kristianstads kommun. De har inte kallats till samråd av Taggen med anledning av Taggens planerade högspänningsledningar. Inte någon ålfiskare eller ägare av ålfiskefastighet har kallats till samråd trots att Taggen i miljökonsekvensbeskrivningen hos Energimarknadsinspektionen har angett att samråd skett med yrkesfiskarna och med de fastighetsägare vars fastigheter berörs av kabelförläggningen. De borde, i egenskap av sakägare och parter i ledningsärendet, ha kallats till samråd samt delgetts ansökan och beslut hos Energimarknadsinspektionen och mark- och miljödomstolen. Så har inte skett. Därigenom har deras mänskliga rättigheter enligt bl.a. Europakonventionen kränkts. Samråd borde ha skett innan miljökonsekvensbeskrivningen upprättades. Kravet på samråd innebär att de skulle ha fått ett personligt utskick. Det är alltså inte tillräckligt med en annons i en tidning. De fick kännedom om beslutet och domen först i slutet av augusti 2018. De lider förfång såväl i egenskap av ålfiskare som i egenskap av ägare till ålfiskefastighet. Värdet på fastigheterna kommer att minska på grund av ledningsdragningen.

W L är omedelbart berörd av ledningsarbetena. Två högspänningsledningar ska grävas ned i hans fiskevatten och i det strandområde han nyttjar för att kunna bedriva sitt fiske. Eftersom ledningar med växelström påverkar ålvandringen negativt lider också övriga klaganden skada. Därtill kommer negativ inverkan på ål och havsmiljö på grund av sedimentspridning vid grävning i havsbotten. Även erosionsproblematiken påverkar ålfisket negativt och är särskilt uttalad där ledningarna ska dras i land.

Kungörelse i koncessionsärenden sker för att uppfylla kraven i Århuskonventionen så att andra än särskilt berörda, den breda allmänheten, ska ha möjlighet att komma till tals. Den omständigheten att ansökan kungjorts kan inte åberopas mot särskilt berörda, såsom näringsidkare och fastighetsägare, som påverkas av ledningsdragningen. Det är uppenbart att yrkesfiskare med ålfisketillstånd och ägare av ålfiskefastigheter är

särskilt berörda. Det hade varit enkelt för Taggen att få uppgifter från Fiskeriverket (numera Havs- och vattenmyndigheten) om ålfiskare med ålfisketillstånd. Det hade också varit enkelt att från inskrivningsmyndighet få uppgifter om lagfarna ägare till ålfiskefastigheter. Brister i samrådsförfarandet kan inte botas i efterhand, varför ansökan ska avvisas och ny ansökan ges in.

Havs- och vattenmyndigheten har hemställt att Energimarknadsinspektionen ska fastställa villkor om skyddsåtgärder för ålen avseende sjökablarnas nedgrävande i havsbotten, sjökablarnas inbördes läge och till förhindrande av skador på ålgräsängar. Energimarknadsinspektionen har emellertid underlåtit att fastställa något villkor till skydd för ål och andra vattenlevande organismer. Detta ska ses mot bakgrund av att mark- och miljödomstolen i tillståndsmålet överhuvudtaget inte nämner ål eller ålfiske vare sig i domskäl eller domslut. I beslutsunderlaget i tillståndsmålet samt hos Energimarknadsinspektionen finns inga uppgifter om erosionsproblematiken på den kuststräcka där ledningarna ska tas i land. Följaktligen har myndigheterna inte haft möjlighet att pröva den frågan. Nedläggandet av kablarna påverkar inte bara själva stranden ovan havsytan utan även havsbotten och strömningsförhållandena. Domstolen i tillståndsmålet har inte heller prövat avståndet mellan ledningarna, med vilken teknik kablarna ska grävas ner och skyddandet av ålgräsängar. Det ankommer på Energimarknadsinspektionen att pröva de frågor om sjökablarnas miljöpåverkan som inte prövats av mark- och miljödomstolen i tillståndsmålet. För att underlåta prövning krävs att domstolen i tillståndsmålet har resonerat kring frågan och gett tillstånd med de villkor som bedömts erforderliga. Tillståndet grundas också på en miljökonsekvensbeskrivning som är från år 2007, medan Energimarknadsinspektionen fattade sitt beslut år 2017.

W L m.fl. har inte haft möjlighet att tillvarata sin rätt genom samrådet som skedde inför tillståndsdomen eftersom det då inte angavs var ledningen skulle tas i land. Inte heller i miljökonsekvensbeskrivningen som gavs in till mark- och miljödomstolen var landtagningsplatsen bestämd.

Taggen har anfört i huvudsak följande:

Det är inte klarlagt att klagandena har ställning som sakägare i målet om koncession. Två av dem uppges bedriva sitt fiske 4,5 respektive 5,1 kilometer från landtagningsplatsen för elkablarna och kan därmed svårligen anses drabbas direkt av den planerade ledningsdragningen. Den tredje bedriver förvisso sitt fiske betydligt närmare landtagningsplatsen men med hänsyn till den ringa påverkan ledningsdragningen kan anses ha för ål rättighetsinnehavare kan Taggen inte heller se att denne är en sakägare vars rätt berörs på sådant sätt talan om domvilla kan väckas.

Själva ansökan har kungjorts av Energimarknadsinspektionen. Första gången det skedde var den 8 augusti 2008, drygt tre veckor efter att ärendet inleddes hos myndigheten, genom annonsering i Kristianstadsbladet, AB Blekinge Läns Tidning respektive Post- och Inrikes Tidningar. Ny kungörelse skedde i mars 2011, efter det att ansökan justerats avseende kabeldragningens sträckning. Då samtliga klagande är verksamma och bosatta i Kristianstads kommun får de anses ha informerats om ansökan genom den kungörelse som skett och har under den långa tid som ärendet pågått haft möjlighet att yttra sig över ansökan. Att Energimarknadsinspektionen inte har kungjort själva beslutet är inte fel då något sådant krav på kungörelse inte finns. Klagandena kan inte anses ha undanhållits från att yttra sig i målet eller på annat sätt berövats sin rätt att tillvarata sina intressen.

Det har inte varit möjligt att få fram information om med vilka samråd skett direkt och i vilken utsträckning det har kungjorts. Samrådet samordnades dock i stora delar med det samråd som hölls i miljötillståndet, vilket kungjordes. Huruvida samråd med klagandena inför ansökan har genomförts eller inte har inte i sig någon avgörande betydelse för frågan om domvilla enligt 59 kap. 1 § första stycket 2 rättegångsbalken. Klagandena har på olika sätt haft möjlighet att tillvarata sina intressen under den tio år långa process som handläggningen av koncessionsansökan utgjorde och något förfång med anledning av detta kan inte anses föreligga.

Vad gäller frågan om klagandena genom själva beslutet skulle lida förfång, kommer ledningen inte att påverka ålen eller möjligheterna till fiske i någon större utsträckning.

Frågan om påverkan på ålen har redan varit föremål för prövning. Energimarknadsinspektionen har ansett att den närmare miljöpåverkan från ledningen, inklusive påverkan på ål, har hanterats och reglerats i miljötillståndet och har därmed inte ansetts behöva prövas på nytt eller regleras ytterligare. Inom ramen för miljöprövningen, som mynnade ut i ett miljötillstånd år 2011, hölls också samråd med ålfiskare. Det allmänna villkoret i miljötillståndet reglerar inte uttryckligen pålning, men det binder sökandebolaget till de åtaganden som gjorts i ansökan och andra handlingar i målet. Åtaganden som gjorts är bland andra att försiktighet ska vidtas vid pålning, bl.a. utav hänsyn till just ålen och den känsliga perioden. Att strängare krav till skydd av ålen inte föreskrevs, vare sig i Energimarknadsinspektionens beslut eller i miljötillståndet, har inte sin grund i att ålfiskarna inte haft möjlighet att tillvarata sina rättigheter utan att tillståndsgivande myndigheter ansett påverkan tillräckligt reglerad. Ett missnöje i denna del kan inte utgöra att rekvisitet för domvilla är uppfyllt. Till grund för Energimarknadsinspektionens beslut låg även det Natura 2000-tillstånd som Taggen erhöll i november 2016. Enligt detta tillstånd föreskrivs ytterligare åtgärder för att begränsa kabelns påverkan, t.ex. regleras tekniken för nedläggning av kablarna närmast land genom att styrd borring ska tillämpas ca 300 meter innan landfästet nås.

Energimarknadsinspektionen har anfört i huvudsak följande:

Det föreligger inte några omständigheter som utgör domvilla. Klagandena har inte lidit förfång med anledning av Energimarknadsinspektionens beslut på ett sådant sätt att myndighetens beslut ska undanröjas. Påverkan på bl.a. ål och fiske har ingått i miljöprövningen i mark- och miljödomstolens tillståndsdom och har därför inte prövats i beslutet om nätkoncession för linje. Även om klagandena skulle anses ha rätt att klaga över domvilla gällande nätkoncession för linje, är det således i tillståndsdomen som de frågorna har prövats. Klagandena har haft flera möjligheter att komma in med yttranden för att påverka beslutet om nätkoncession för linje.

Mark- och miljödomstolen har gett tillstånd för Taggen Vindpark AB att uppföra och driva en vindkraftpark i Hanöbukten. I samma dom gavs tillstånd för bolaget att lägga ner och bibehålla elkablar från vindkraftparken till fastlandet. Mark- och miljödomstolen har gjort en miljöprövning av sjökablarna i tillståndsdomen. I denna

prövning har ingått frågor avseende marin fauna, yrkesfiske och ål. Det har även kommit in yttranden gällande påverkan på fiske och ål, dels från berörda myndigheter som dåvarande Fiskeriverket och länsstyrelser, dels från bl.a. Sveriges Fiskares Riksförbund, Föreningen för Åhuskustens bevarande och enskilda personer. Taggen Vindpark AB har bemött dessa synpunkter och åtagit sig att genomföra skyddsåtgärder. Bolagets åtaganden omfattas av det allmänna villkoret i domslutet. Det finns även specifika villkor i domslutet som berör bl.a. sjökablarna, förläggningsarbeten och fiske. Ledningarnas påverkan på ål och fiske har således varit en del av miljöprövningen i tillståndsdomen och det har därför inte funnits skäl att pröva dessa frågor i ärendet om nätkoncession.

I Taggens ansökan om nätkoncession för linje ingick en samrådsredogörelse. Där uppgavs att samråd hållits med bl.a. yrkesfiskare. Sökanden lämnade en förteckning över fastighetsägare och rättighetsinnehavare till Energimarknadsinspektionen. Energimarknadsinspektionen förlitar sig på att inskickat material från sökanden stämmer och det framkom inget under ärendets gång som gav myndigheten skäl att ifrågasätta samrådets riktighet. Myndigheten har vid ett par tillfällen kungjort miljökonsekvensbeskrivningen och ansökan i aktuellt ärende i Post- och Inrikes Tidningar samt i Kristianstadsbladet. Klagandena hade då möjlighet att komma in med yttrande i ärendet. Myndigheten har inte kungjort beslutet och något krav på det finns inte heller. I tillståndsdomen framgår att Taggen Vindpark AB genomfört samrådsmöten för allmänheten i flera omgångar. Inbjudan gjordes via annons i lokala tidningar och genom brev till en rad föreningar. Även här hade klagandena möjlighet att komma in med synpunkter.

Energimarknadsinspektionen har gett nätkoncession för elkablar och ledningarnas fortsatta sträckning på fastlandet. Enligt 2 kap. 8 a § tredje stycket ellagen (1997:857) behöver frågor som prövats i ett mål om tillstånd enligt miljöbalken inte prövas på nytt i ärendet om nätkoncession. Frågan om stranderosion har inte prövats i tillståndsdomen eftersom det avser ledningssträckningen på land. Det har i stället ingått i Energimarknadsmyndighetens prövning. Under Energimarknadsinspektionens handläggning har sökanden specificerat sjökablarnas sträckning och tagit upp avståndet mellan sjökablarna. I koncessionsansökan angavs tillvägagångssätt och

skyddsåtgärder avseende områden med stranderosion. Taggen är bundet av sina åtaganden genom det allmänna villkoret i Energimarknadsinspektionens beslut.

Efter föredragning fattar Mark- och miljööverdomstolen följande

BESLUT (att meddelas 2019-06-24)

1. Mark- och miljööverdomstolen avslår klagan över domvilla och ansökan om resning.
2. Mark- och miljööverdomstolens beslut den 28 december 2018 om inhibition ska inte längre gälla.

Skälen för beslutet

Frågor om domvilla och andra särskilda rättsmedel regleras i vissa bestämmelser i rättegångsbalken. Om det finns synnerliga skäl får resning äga rum även i andra fall. (42 § lagen [1996:242] om domstolsärenden)

En dom ska undanröjas på grund av domvilla efter klagan av den vars rätt domen rör om domen har getts mot någon som inte har varit rätteligen stämd och inte heller har fört talan i målet, eller genom domen någon, som inte har varit part i målet, lider förfång (59 kap. 1 § första stycket 2 rättegångsbalken). Klagan över domvilla ska i detta fall göras inom sex månader från det att klaganden fick kännedom om domen (59 kap. 2 § andra stycket rättegångsbalken).

W L arrenderar fiskevatten bl.a. på den fastighet där ledningen ska dras. Övriga sökanden, förutom B N, äger eller arrenderar åldrätter och fiskevatten i närområdet. Sökandena har också ålfisketillstånd inom olika områden. En åldrätt innebär en rätt att bedriva visst fiske och får anses utgöra en fastighet för sig för vilken ägaren har lagfart.

W L m.fl. får mot bakgrund av vad som framkommit i målet om deras rättigheter anses kunna vara berörda av ledningsdragningen på sådant sätt att de har rätt att klaga över domvilla.

W L m.fl. har gjort gällande att det föreligger domvilla eftersom samråd inte skett med dem inför upprättandet av miljökonsekvensbeskrivningen. Vid prövning av frågor om meddelande av nätkoncession för linje ska bestämmelserna i 2–4 kap. och 5 kap. 3 § miljöbalken tillämpas. En miljökonsekvensbeskrivning ska ingå i ansökan. För förfarandet, kraven på miljökonsekvensbeskrivning samt planer och planeringsunderlag gäller 6 kap. miljöbalken. Trots det som sägs i första och andra styckena behöver frågor som har prövats i ett mål eller ärende om tillstånd enligt miljöbalken inte prövas på nytt i ärendet om nätkoncession, se 2 kap. 8 a § ellagen i den lydelse som är tillämplig i målet.

Enligt 6 kap. 4 § miljöbalken i den lydelse som är tillämplig i målet ska den som avser att bedriva en verksamhet eller vidta en åtgärd samråda med bland andra de enskilda som kan antas bli särskilt berörda innan miljökonsekvensbeskrivningen upprättas. Den myndighet som prövar en ansökan i ett ärende där det krävs en miljökonsekvensbeskrivning ska ta ställning till om miljökonsekvensbeskrivningen uppfyller kraven i kapitlet, se 6 kap. 9 § miljöbalken. Det innebär att en godtagbar miljökonsekvensbeskrivning, vars upprättande ska föregås av samråd, utgör en processförutsättning.

Av förarbetena till 2 kap. 8 a § ellagen framgår följande: Den prövning som har skett i tillståndsärendet enligt miljöbalken är avgörande för om Energimarknadsinspektionen med en tillämpning av den föreslagna bestämmelsen kan underlåta att pröva vissa frågor. Energimarknadsinspektionen måste i varje enskilt fall ta ställning till om ledningsdragningen har varit föremål för prövning i tillståndsärendet enligt miljöbalken. Det i sin tur förutsätter att sökanden inför miljöbalksprövningen upprättar sin ansökan, tekniska beskrivning och miljökonsekvensbeskrivning på ett sådant sätt att handlingarna täcker in de aspekter som rör ledningsdragningen och som kan ha betydelse från miljö-, natur- eller hälsosynpunkt. Det innebär inte att sökanden i miljöbalksärendet behöver lämna en exakt uppgift om ledningens placering. Om prövningsmyndigheten i miljöbalksärendet uttryckligen har beaktat frågan om

ledningsdragningen, bör det inte behövas någon ytterligare prövning av ledningsdragningens miljöpåverkan i ärendet om nätkoncession. Det bör ofta vara tillräckligt att tillståndsmyndigheten i miljöbalksärendet har resonerat kring den miljöpåverkan som ledningsdragningen innebär och gett tillstånd med de villkor som bedömts erforderliga. (se prop. 2008/2009:146 s. 46 f.)

Mark- och miljödomstolen lämnade den 10 juni 2011 med stöd av miljöbalken och på de villkor som angavs i domen tillstånd att (a) uppföra och driva en gruppstation för vindkraft, (b) uppföra högst två transformatorstationer och högst tre mätstationer samt lägga ner och bibehålla elkablar mellan vindkraftverken samt från vindkraftsparken till fastlandet allt inom allmänt vattenområde och på fastigheten X inom gällande strandskyddsområde i havet och (c) rätt att gräva ner eller på annat sätt anbringa elkablarna i vatten för vindkraftsparken ner till ca 1 meter under havsbotten. (Växjö tingsrätts, mark- och miljödomstolen, dom den 10 juni 2011 i mål nr M 2415- 16)

Mark- och miljööverdomstolen noterar att tillståndet enligt miljöbalken omfattar ledningsdragningen. Tillståndet är också förenat med villkor för den sökta verksamheten, såsom att vindkraftsparken ska utformas och drivas i huvudsaklig överensstämmelse med vad bolaget uppgett eller åtagit sig i målet, att elkablar från vindkraftsparken till fastlandet ska anläggas på ca 1 meters djup under havsbotten på sträckan ca 300 meter närmast land och att gruande arbeten av hänsyn till fiskerinäringen och det biologiska livet ska begränsas i intensitet, tid och rum. Av domen framgår också att frågan om kabelns påverkan på ålvandringen har varit aktuell i processen, bl.a. har sökanden åtagit sig att undvika störande arbeten under ålens vandringstid. Av domskälen framgår vidare att prövningen omfattar verksamheten till den del inom allmänt och enskilt vatten som direkt berörs av vattenverksamheten, men inte kabelns vidare sträckning över land.

Mot denna bakgrund finner Mark- och miljööverdomstolen att frågan om ledningsdragningens miljöpåverkan på ål har prövats i målet om tillstånd enligt miljöbalken. I enlighet med 2 kap. 8 a § tredje stycket ellagen behövde Energimarknadsinspektionen därför inte pröva frågan på nytt.

Avgränsningen av samrådskretsen och formen för samrådet inför en ansökan om koncession måste ske med beaktande av verksamhetens art, omfattning och verkningar. Bedömningen måste göras i varje enskilt fall utifrån rådande förhållanden (se MÖD 2015:35). Eftersom det inte har funnits något krav på att ledningsdragningens påverkan på ål skulle bli föremål för Energimarknadsinspektionens prövning, kan den omständigheten att samråd inför miljökonsekvensbeskrivningen i koncessionsärendet inte skett med W L m.fl. inte innebära att det föreligger domvilla.

W L m.fl. har även gjort gällande att det föreligger domvilla eftersom ansökan inte delgetts dem. Om en ansökan om nätkoncession för linje inte omedelbart avslås, ska yttrande inhämtas från ägare och innehavare av särskild rätt till fastighet som berörs av ansökan samt från andra kända sakägare som berörs av ansökan, se 8 § elförordningen (2013:208).

Av handlingarna i målet om nätkoncession framgår att Energimarknadsinspektionen inte tillställt W L m.fl. något föreläggande att inkomma med yttrande. Ansökan och miljökonsekvensbeskrivningen har dock kungjorts med tillfälle att lämna synpunkter inom viss frist. Kungörelsedelgivning får ske (punkten 1) om en obestämd krets ska delges eller (punkten 2) om ett stort antal personer ska delges, se 49 § delgivningslagen (2010:1932). Enligt kommentarerna till bestämmelsen anses fastighetsägare kända eftersom det finns möjlighet att inhämta uppgifter om vederbörande från fastighetsregistret. Om handlingen är av begränsat intresse kan dock även fastighetsägare delges genom kungörelse om förutsättningarna enligt punkten 2 är uppfyllda. Andra rättighetsinnehavare kan utgöra en obestämd krets eftersom det i fastighetsregistret saknas tillförlitliga uppgifter om dessa. (se A, m.fl., Delgivningslagstiftningen, 49 §, Z, 2017-11-09)

Enligt Mark- och miljööverdomstolen bör ägaren till en åldrätt i nu aktuellt avseende likställas med en fastighetsägare eftersom åldrätten registreras i fastighetsregistret. För att kungörelsedelgivning ska vara godtagbart måste det således vara fråga om en handling av begränsat intresse för ägaren av åldrätten. Den som arrenderar en åldrätt

eller annat fiskevatten samt den som har tillstånd till ålfiske kan däremot ingå i en okänd krets som kan delges genom kungörelse enligt punkten 1. Mot bakgrund av att W L endast arrenderar fiskevattnet där ledningen dras, samt då de övriga sökandena på grund av avståndet till ledningsdragningen inte kan anses direkt berörda av den och därför får anses ha ett begränsat intresse av ansökan, anser Mark- och miljööverdomstolen att det funnits förutsättningar för Energimarknadsinspektionen att delge dem tillfälle att inkomma med yttrande över ansökan genom kungörelse. Att W L m.fl. inte delgetts ansökan på annat sätt utgör därför inte domvilla.

W L m.fl. har även gjort gällande att det föreligger domvilla eftersom Energimarknadsinspektionens beslut och mark- och miljödomstolens dom inte delgetts dem. Det finns inte något krav på Energimarknadsinspektionen att delge beslutet om nätkoncession. Inte heller mark- och miljödomstolens dom i målet ska delges. Att så inte har skett utgör därmed inte heller domvilla.

Någon omständighet som kan leda till resning enligt 58 kap. 1 § rättegångsbalken eller någon omständighet som kan anses utgöra synnerliga skäl för resning enligt 42 § ärendelagen har heller inte framkommit.

W Ls m.fl. ansökan ska avslås och Mark- och miljööverdomstolens beslut om inhibition av Energimarknadsinspektionens beslut ska därmed inte längre gälla.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga A

Överklagande senast 2019-07-22

Ulrika Agerskans

Protokollet uppvisat/